

Z á p i s o v ý p o v ě d í

sepsaný u zdejšího velitelství s obviněnou :

N e z v a l o v á Jiřina, roz. B e r á n k o v á , v domácnosti, nar. [redacted] 1906 v Praze XII, okr. dtto, matriční úřad Praha XII., náboženství řím. katol., vdaná, manžel Bohumil Nezval, matka dvou dětí ve stáří 23 a 19 let, dcera Josef a Marie roz. Strejčková oba mrtví, vychodila 5 obecných a 2 tř. měštnaské školy v Praze, čsl. státní příslušnost, české národnosti, posl. bytem Praha XII. [redacted]

Jmenovaná byla upozorněna na trestní následky a po napomenutí k udání pravdy udává :

K o s o b ě :

Narodila jsem se jako dcera českých rodičů. Můj otec byl majitelem řeznicko-uzenářských podniků v Praze XII. Po vychození škol jsem byla poslána otcem do pensionu ve Švýcarech v městě Lozanu, kde jsem byla po dobu 9 měsíců a učila se francouzskému jazyku. Když jsem se vrátila domů vedla jsem doma otcí domácnost, který se rozvedl se svojí ženou. V roce 1925 jsem odejela na 3 měsíce do Londýna v Anglii k jistým Š l e h o f e r o v ů m , kde jsem se učila anglicky. Po návratu z Anglie jsem se v roce 1927 za ředitele Františka J u n g e r a z Prahy. Z tohoto manželství vzešly dvě děti a to : dcera, Květa je provdána za ředitele družstva ROHOPLASU Jana M a k á r i u s e a bydlí v Praze II., Hálkova ul. čp. 11., syn Branko , je svobodný a v lednu 1950 illeg. uprchl do Německa a t. č. žije v USA. S J u n g e r e m jsem žila ve společném manželství až do roku 1937, kdy jsem se s ním pro různé rodinné nesrovnalosti rozvedla. Starala jsem se o dvě děti a v roce četla a podepsala :

Jiřina Nezvalová

Pokračováno v zápise o výpovědi s Jiřinou Nezvalovou.

1939 jsem se provdala za úředníka Bohumila Nezvala. z Prahy se kterým žiju dosud a vedu mu domácnost.

Třídní původ :

Můj otec byl majitelem řeznicko-uzenářských podniků v Praze a zemřel v roce 18.ledna 1936. Moje matka pocházela ze mlýna a zemřela v roce 1950. Já pocházím s 5-ti dětmi. Můj bratr Bedřich Beránek, je hospodářský adiunkt, je svobodný a bydlí v Praze XII. [REDACTED]

Bratra Josef Beránek, je býv. majitelem řeznicko-uzenářských podniků v Praze a nyní je úředníkem, jest ženat a bydlí v Praze XII.,

[REDACTED] František Beránek, je býv. spolumajitelem hotelu Hubertus, nyní jest nemocný, ženatý a bydlí v Praze [REDACTED]

[REDACTED] Bratr Vladimír Beránek, jest domovníkem, rozvedený a bydlí v Brně [REDACTED]

K majetkovým poměrům :

Jsem majitelkou půlky činžovního domu v Praze XI., Chvalova ul. čp. 119, který jsem si zakoupila v roce 1949 z peněz které mě vyplatil můj bratr Josef Beránek jako věno po rodičích, t. j. 630.000/- Kčs. Můj manžel žádného majetku nemá.

K otázce politické :

Nebyla jsem jak za první republiky, tak za okupace tak ani před únorem 1948, tak ani nyní nikde politicky organizována.

K věci :

Můj manžel byl majitelem podniku na chemikálie v Dlouhé Lhotě u Dobříše, který mu byl v roce 1950 zlikvidován. V důsledku toho, že i já

Četla a podepsala:

Jiřina Nezvalová

Pokračováno v zápise o výpovědi z Jiřinou Nezvovou.

---

měla jsem svého syna za hranicemi a toužila jsem jej uvidět, rozhodla jsem se po domluvě se svým manželem, že uprchneme společně za hranice ČSR do Německa, odkud pak odjedeme k mé tetičce Bedřišce Brandlinové, která bydlí v Maroku v městě Mekneš-Medina kde je majitelkou hotelu.

Můj manžel asi v polovině prosince 1950 vyzval mě abych s ním navštívila kavárnu "Demina", která je nedaleko mého bydliště. Tuto kavárnu jsem navštěvovala skoro pravidelně pněvadž jsem se zde stravovala a proto mě manželovo vyzvání ani nijak nepřekvapilo. Bylo asi 17.15 hod. když si k nám přisedl si k nám asi 50letý muž který přišel v doprovodu ještě nějaké ženy asi 35 roků staré. Manžel s oním neznámým mužem počali mezi sebou vyjednávat koupi automobilu a já mluvila jsem s touto neznámou ženou. To trvalo krátkou dobu asi půl hodiny a já můj manžel jsme odešli domů, když ona neznámá žena a muž zůstali v kavárně. Při našem příchodu domů sdělil mě můj manžel, že toto byl člověk se kterým v kavárně mluvil, který nás přes státní hranice do Německa převede. Řekl mě také, že s tímto mužem seznámil jej Dr. Zdeněk Vyšňák, který bydlí také v Praze ale nevím již kde, vím jen že někde na Uralském náměstí. Od té doby jsme o celé záležitosti nemluvili až 28. prosince 1950 řekl mě manžel že pojedeme do Plzně kde strávíme Silvestra a on sám že pojedeme se podívat na ten vůz do Tachova. 29. prosince jeli^{jeme} tedy do Plzně, kde ubytovali jsme se v hotelu "Continental". Na Silvestra řekl mě můj manžel že ten vůz který hodlal koupit není v pojízdném stavu a řekl také, že vrátíme se zpět do Prahy kam jsme se také hned po Silvestru ato na Nový rok vrátili. Asi dva dny před dvánáctým lednem 1951 řekl mě můj manžel, abych se připravila, že pojedeme do Plzně znovu a odtud pak že odjedeme do zahraničí, neboť má již člověka, který nás přes státní hranice do Ně-

Četla a podepsala:

Jiřina Nezvová

Pokračováno v zápise o výpovědi s Jiřinou Nezvalovou.

---

mecka převede. Do Plzně jsme přijeli 12.ledna 1951. Ubytovali jsme se znovu v hotelu "Continental". Zde byli jsme ubytováni až do té doby kdy odejeli jsme do Tachova. V té době co byli jsme ubytováni v Plzni, byla jsem se svým manželem v kavárně "Plzeňka" kde můj manžel sešel se s onou neznámou ženou, která byla tehdy přítomna v Kavárně "Demina" v Praze. Vím že mluvili zase ohledně koupi automobilu a jinak nemohu nic udati. Můj manžel se mě vničem nesvěřil a mě také nic z rozmluvy manžela a oné neznámé ženy nezajímalo. Nevím který to bylo den šla jsem pak také s manželem na Plzeňské nádraží, kde setkali jsme se s oním mužem kterého jsem také viděla v kavárně "Demina" v Praze. Pak jeli jsme z nádraží na náměstí ale onen muž jel elektrikou před námi. Na náměstí jsme vystoupili a manžel šel do rybí restaurace u "Vaňhů". Já sama čekala jsem u kostela a pak šla jsem rovněž do oné restaurace kde viděla jsem manžela v rozhovoru s oním neznámým mužem se kterým jsme mluvili na nádraží před chvílí. Asi po deseti minutách od mého příchodu se můj muž rozloučil s oním mužem a odešli jsme pak do hotelu "Continental" kde byli jsme ubytováni. Muž zůstal ještě u Vaňhů a kam odešel mě známo není. Ptala jsem se při příchodu domů manžela o čem mluvil s oním mužem který zůstal dále v restauraci. Stále mám ale dojem, že nebyl to onen muž se kterým mluvil můj manžel v Praze, tvrditi to ale nemohu. Manžel mě odpověděl, že mluvili ohledně toho vozu. Více neřekl a já jsem se jej také dále neptala.

V sobotu dne 20.ledna 1951 odejel můj manžel odpoledním vlakem do Tachova a jako důvod udal, že jede se podívat na te vůz. Vrátil se zpět večer v 17.00 hod. a řekl mě, že garáž ve které se vůz náchází je uzamčena a že pojedeme se do Tachova podívat v pondělí, t.j. 22.ledna 1951. Řekl také že je možnost státní hranice do Německa překročiti a že onen muž, se

Četla a podepsala:

Jiřina Nezvalová

Pokračováno v zápise o výpovědi s Jiřinou Nezvalovou.

kterým mluvil v Praze v kavárně je ochoten nám cestu ukázat. Odejeli jsme tedy z Plzně 22. ledna 1951 odpoledním vlakem do Tachova. Před tím v neděli byli jsme se podívat také v Plzeňském divadle. Do Tachova přijeli jsme asi v 19.15 hod. kde vystoupili jsme na zastávce a šli jsme pak vpravo do malého kopce kde potkali jsme onu ženu, se kterou jsem se setkala po prvé v Praze v kavárně "Demina" a po druhé v kavárně "Plzenka" v Plzni. Tato hned navázala rozmluvu s manželem a to hodně hlasitě. Mluvili zase ohledně koupi automobilu a to po celou dobu nežli jsme přišli na kopec do kterého jsme stoupali. Když jsme na kopec došli řekla žena "tamhle jde strýček" a skutečně jsme také potkali muže kterého jsem viděla v Praze, rovněž ve společnosti ženy která šla s námi. Tato žena pak řekla muži se kterým jsme se setkali: "tak strýčku tedy ty lidi z Prahy". Na to nás muž vyzval abychom jej následovali což se také stalo. Asi po 15 minutách chůze přišli jsme do lesa a šli jsme celou noc až do rána asi do 6.00 hodin. Nevím kde jsme se nacházeli jelikož bylo zakázáno mluvit a muž který nás vedl nepromluvil vůbec. Po této celonoční chůzi jsme se zastavili v malém lesním porostu a já lehla jsem si na svůj kožich a usnula. Můj manžel i muž který nás vedl byli stále u mě. Tak vyčkali jsme celý den a když se setmělo dali jsme se na další cestu. Asi po půl hodině cesty muž který nás vedl se ztratil když byl se asi za pět minut znovu objevil ale rychle utákal. Nepamatuji se, žeby byl něco promluvil a já i můj manžel jsme jej následovali. Schovali jsme se v malém porostu který byl asi 20m od silnice. V zápatí na to přišli dva příslušníci pohraniční strážě a vyzvali nás abychom vystoupili. Dali jsme ruce vzhůru a vystoupili jsme. Muž který nás vedl byl kousek dále. Jeden z příslušníků pohraniční strážě dával mě a mému manželovi na ruce pouta, když v tom druhý se rozeběhl a hned

Četla a podepsala

Jiřina Nezvalová.

Pokračováno v zápise o výpovědi s Jiřinou Nezvalovou.

---

na to bylo slyšeti střelbu. Kolik ran to bylo nemohu udati, jelikož ve zbraních se vůbec nevyznám. Pak přišel k onomu příslušníku který nám dával pouta druhý jeho kolega který o kousek dál střílel a po krátké domluvě spolu ten co střílel zůstal na místě a druhý odvedl nás do nějakých kasáren /dřevěný barák/ kde byla jsem já a můj manžel podrobeni osobní prohlídce, jakož i informativně vyslechnuti. Asi po třech hodinách byli jsme odvezeni do Plané u Mar. Lázní a po dvou dnech tj. 24. ledna 1951. byli jsme převezeni do Plzně.

Pokud se mé osobní prohlídce týká musím uvést, že bylo se mnou zacházeno v oněch dřevěných kasárnách velmi hrubě. Prohlížel mě voják pokud vím slovenské národnosti. Tento strhal ze me úplně šaty a přetřhl mě násilím ramínka od konbine a košile. Když jsem musela se pak rozkročit upozornila jsem vojína na to, že mám periodu. Na to mě odpověděl že mě to svinstvo nebere. Toto dělo se v přítomnosti všech /asi 7dmi/ příslušníků pohraniční stráže. Mez nimi byl též jeden příslušník SNB který pak napomenul toho co mě prohlížel, že tak se osobní prohlídka nekoná a že jej ještě o tom poučí. Při tomto byl velmi rozezlen.

Více nemám co bych ještě k věci udala a prohlašuji, že vše vypověděla jsem dle pravdy a nic jsem vědomě nezamlčela.

Skončeno, přečteno a po ^{schválení} ~~podpisání~~ podepsáno.

Vyslychající:

Vyslychaná:

Jiřina Nezvalová.